

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. január 21., 2011. június 22., 2011. december 16. és 2012. január 18. napján megtartott nyilvános fellebbviteli tárgyalás adatai alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan, jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. április 13. napján kihirdetett KB.IV.177/2008/41. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A IV.r. vádlottal szemben az ellene a Btk.276.§-ába ütköző folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt folyamatban lévő büntetőeljárást **megszünteti**.

Az I.r. vádlott első fokú ítéletben elbírált cselekményeit a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, felbujtóként, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettének, a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő lopás büntettének,

A II.r. vádlott első fokú ítéletben elbírált cselekményeit a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, bűnsegédként, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettének, a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként elkövetett lopás büntettének,

A III.r. vádlott első fokú ítéletben elbírált cselekményeit a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő bűnsegédként, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettének, a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett sikkasztás büntettének, a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő felbujtóként elkövetett sikkasztás vétségének, a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként elkövetett lopás büntettének,

A IV.r. vádlott első fokú ítéletben elbírált cselekményét a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettének, a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő sikkasztás büntettének,

A VI.r. vádlott első fokú ítéletben elbírált cselekményét a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett sikkasztás büntettének, a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő felbujtóként elkövetett sikkasztás vétségének,

A XI.r. vádlott első fokú ítéletben elbírált cselekményét a Btk.326.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntettének,

A XII.r. vádlott első fokú ítéletben elbírált cselekményeit a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, felbujtóként, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettének, a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett lopás büntettének **minősíti**.

I.r., II.r., III.r., és XII.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztést 2-2 (kettő-kettő) évi fogházbüntetésre,

A X.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 300 (háromszáz) napi tétel, napi tételenként 300 (háromszáz) Ft pénzbüntetésre,

A XI.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 300 (háromszáz) napi tétel, napi tételenként 500 (ötszáz) Ft pénzbüntetésre,

A VII.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 1 (egy) év próbára bocsátás intézkedésre,

Az I., II., IV.r. vádlottaknál a közügyektől eltiltást lefokozás katonai mellékbüntetésre **enyhíti**.

Az I., II., III., IV., és XII.tr. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 5-5 (öt-öt) évi próbaidőre **felfüggeszti**.

Az I., II., III., IV., és XII.r. vádlottak tekintetében a büntetés fele részének letöltése után történő feltételes szabadságra bocsátásról szóló, illetve a III.r. és XII.r. vádlottaknál a közügyektől eltiltásra, a VII.r. vádlottnál a lefokozásra, a X.r. vádlottnál a pénzmellékbüntetésre és lefokozásra, és XI.r. vádlottnál a pénzmellékbüntetésre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket **mellőzi**.

A X.r. vádlottnál a 90.000 (kilencvenezer) Ft., XI.r. vádlottnál a 150.000 (egyszázötvenezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja.

A VI.r. vádlottnál a pénzbüntetést halmazati büntetésül tekinti kiszabottnak.

Az első fokú ítéletet egyebekben I., II., III., IV., VI., VII., X., Vesztróczi pe. XI., és XII.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Prókai volt törm. I., Németh volt törm. II., Nagy pe. III., Gavaldi ftörm. IV., Geröly zls. VI., és Majorosné pe. XII.r. vádlottakat egyetemlegesen kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 233.900 (kettőszázharmincezer-kilencszáz) Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a IV.r. vádlottra nézve fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. április 13. napján kihirdetett KB.IV.177/2008/41. számú ítéletével

az I.r. vádlottat a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, felbujtóként, jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntette, és a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő üzletszerűen, nagyobb értékre elkövetett lopás büntette miatt halmazati büntetésül 2 év 8 hónapi fogházbüntetésre, 3 évi közügyektől eltiltásra, 200.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

a II.r. vádlottat a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, bűnsegédként, jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntette, és a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként, nagyobb értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett lopás büntette miatt halmazati büntetésül 2 évi és 2 hónapi fogházbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra, és 200.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

a III.r. vádlottat a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, felbujtóként, jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntette és a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, társtettesként, nagyobb értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett lopás büntette miatt halmazati büntetésül 2 évi és 2 hónapi fogházbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra, 200.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

a IV.r. vádlottat a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, jelentős értékre, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntette, a Btk.276.§-ába ütköző folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt halmazati büntetésül 2 évi fogházbüntetésre, 2 évi közügyektől eltiltásra, 200.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

a VI.r. vádlottat a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, felbujtóként elkövetett sikkasztás büntette miatt 300 napi tétel, napi tételenként 400 Ft pénzbüntetésre, és lefokozásra,

a VII.r. vádlottat a Btk.317.§ (1), (2) bekezdésébe ütköző folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett sikkasztás vétsége miatt 210 napi tétel, napi tételenként 400 Ft pénzbüntetésre, és lefokozásra,

a X.r. vádlottat a Btk.256.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett befolyással üzérkedés vétsége miatt 8 hónapi - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre, 150.000 Ft pénzmellékbüntetésre, 300.000 Ft vagyonekobzásra és lefokozásra,

a XI.r. vádlottat a Btk.326.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, nagyobb értékre, üzletszerűen elkövetett orgazdaság büntette miatt 1 év és 4 hónapi - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre, és 300.000 Ft pénzmellékbüntetésre,

a XII.r. vádlottat a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (6) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, felbujtóként, jelentős értékre, bűnszövetségben, üzletszerűen elkövetett sikkasztás büntette, és a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés b/ pontja szerint minősülő üzletszerűen, nagyobb értékre elkövetett lopás büntette miatt halmazati büntetésül 2 év 8 hónapi fogházbüntetésre, 3 évi közügyektől eltiltásra, 400.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

Az I., II., III., IV. és XII.r. vádlottaknál úgy rendelkezett, hogy büntetésük fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsáthatók. Rendelkezett a kiszabott pénzbüntetések, és pénzmellékbüntetések meg nem fizetése esetére, azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

A vádlottakat kötelezte polgári jogi igény címén az általuk okozott kár megfizetésére, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, illetve a vádlottak közül II., III., IV. és VI.r. vádlottakat külön-külön kötelezte 54.060 Ft bűnügyi költség, I. és XII.r. vádlottakat 89.760 Ft és IX.r. vádlottat 124.700 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Ellenben a VII.r. vádlottat az ellene a Btk.316.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú bíróság eljárta még a VIII., és a IX.r. vádlottakkal szemben is, akik tekintetében az első fokú ítélet 2010. április 14. napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész 3 napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd törvényes határidőben valamennyi vádlott tekintetében az ítéletet tudomásul vette.

Az I.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása miatt, elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezése, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. A védő mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását is, melyben kifejtette, hogy az első fokú ítélet tényállása több tekintetben pontatlan, nem tisztázott és gyakran feltételezéseken alapuló következtetéseket tartalmaz. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett a vád tárgyává tett gumiköpenyek értékének meghatározásakor, illetve akkor is, amikor az érték nem kellő tisztázása ellenére döntött a polgári jogi igény elbírálásáról és azt nem utasította egyéb törvényes útra. Védencével szemben kiszabott büntetést eltúlzottnak tartotta, mivel az nem szükséges a büntetési célok elérése érdekében.

A II.r. vádlott és védője elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezése, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. A védő írásbeli fellebbezésének indokolásában vitatta a gumiköpenyek értékének megállapítását, továbbá észrevételezte, hogy a tényállás nem tartalmazza milyen segítséget nyújtott a II.r. vádlott a gumik elszállításában. Hiányosnak találta a tényállást abban a tekintetben is, hogy az nem tartalmazza, miben állapotodott meg I., II., III.r. vádlott, mivel ez elengedhetetlenül szükséges lett volna a bünszövetségi minősítés megállapításához. A IV. tényállás vonatkozásában kifejtette, hogy nem állapítható meg az elvitt dolgok tulajdonosa, csupán az, hogy az MH területéről kerültek azok kiszállításra. Álláspontja szerint szükséges lett volna a fémhulladék tulajdonosának megállapítása. E tekintetben is hiányosnak találta a tényállást. Mindezek miatt az első fokú ítéletet nem tartotta felülbírálatra alkalmasnak. Kifogásolta továbbá, hogy bár a hatályos eljárási szabályok kötelezővé tették volna, az elsőfokú bíróság nem vont be új szakértőt, pedig a védelem a vádirat kézhezvételét követő 15 napon belül ezt indítványozta. Kifejtette azon véleményét, hogy az eljárási szabályok be nem tartása önmagában megalapozza az ítélet hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint az elkövetési érték tisztázása azért is elengedhetetlen, mivel a polgári jogi igény elbírálásra került. Véleménye szerint kármegosztásnak lehet helye a kártérítés megállapítása körében.

A III.r. vádlott enyhítésért, védője elsődlegesen enyhítésért, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében, másodlagosan a tényállás téves megállapítása miatt az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében jelentett be fellebbezést. A védő mellékelte fellebbezésének indokolását is, melyben kifogásolta a tényállás megállapításait, amely szerinte iratellenessége miatt megalapozatlan. Az általa megjelölt vallomások alapján álláspontja szerint az állapítható meg, hogy védenca tudata nem fogta át, hogy azok a gumiköpenyek, amelyeknek kiszállításában segédkezett, bűncselekményből származnak. Bűnsegédi magatartást pedig csak szándékosan lehet kifejtetni. Véleménye szerint a vádban szereplő gumiköpenyek értéke nem került megnyugtatóan megállapításra, továbbá az V. tényállásban írt gépjármű alkatrészek érték meghatározása is problémás. Álláspontja szerint nem állapítható meg védenca terhére az üzletszerű és bünszövetségben történő elkövetés, erre vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre. Ítéleti bizonyossággal csak az róható védenca terhére, hogy a III. tényállásban írt magatartásával összesen 199.864 Ft kárt okozott, illetve a

sikkasztással elkövetett össz kárérték 183.200 Ft. Mindezekre figyelemmel a III., IV. tényállásban írt magatartásával a Btk.317.§ (1), (2), illetve a Btk.316.§ (1), (4) bekezdés a/ pontjában foglaltakat valósította meg. Mivel a kárérték pontosan nem meghatározható, véleménye szerint a polgári jogi igény sem lett volna elbírálnak a büntetőeljárás során. Túlzottnak tartotta a kiszabott büntetést, ezért elsősorban az I. és V. tényállási pont tekintetében védenice felmentését, a terhére megállapított cselekmények miatt pedig végrehajtásában felfüggesztett rövid tartamú szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

A IV.r. vádlott a büntetés enyhítése érdekében, védője pedig elsősorban enyhítésért, másodszorban pedig a jogi minősítés megváltoztatása érdekében jelentett be fellebbezést. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását is, melynek lényege szerint az első fokú ítélet megalapozatlan, felderítetlensége és hiányossága miatt a Be.351.§ (2) bekezdés a/ és b/ pontja alapján. Az ítéletet megalapozatlansága miatt azt felülbírálatra alkalmatlannak tartotta, ezért elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a vádon túlterjeszkedett, amikor a IV.r. vádlottat magánokirat-hamisítás vétsége miatt is elítélte, mivel az ügyészség azt nem rótta védenice terhére az általa emelt vádban.

A VI.r. vádlott és védője 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd a védő törvényes határidőben a jogi minősítés megváltoztatása, továbbá a kiszabott büntetés enyhítése érdekében fellebbezést jelentett be.

A VII.r. és a X.r. vádlott enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A XI.r. vádlott és védője enyhítés érdekében fellebbeztek.

A XII.r. vádlott enyhítésért, védője a jogi minősítés megváltoztatása és a büntetés enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. Fellebbezésének írásbeli indokolásában kifogásolta, hogy a vád tárgyává tett gumiabroncsok értéke megnyugtatóan nem került tisztázásra. Álláspontja szerint az első fokú ítélet megalapozatlan, az több tekintetben ellentétes az iratok tartalmával. Nem értett egyet azzal, hogy a bíróság a XII.r. vádlott cselekményét halmazatként értékelte, mivel az I. és II. tényállásban rögzített cselekmények között semmilyen különbség nincs, és nem látta jogi indokokkal alátámasztva azt sem, hogy a katonai tanács a XII.r. vádlottat bünszövetségben elkövetett vagyon elleni bűncselekményben marasztalta. Szintén vitatta az üzletszerű elkövetés megállapítását. Álláspontja szerint az időbeli azonosság védenice tekintetében kizárta az üzletszerűség megállapíthatóságát. Ezért a XII.r. vádlott vonatkozásában is az ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan az ítélet megváltoztatását és a tényállás iratok tartalma alapján történő helyesbítését indítványozta. Véleménye szerint a XII.r. vádlott cselekménye folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettként minősül a Btk.317.§ (1) és (5) bekezdés a/ pontja alapján. Emiatt álláspontja szerint nem szükséges vele szemben végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazása, továbbá a pénzmellékbüntetés kiszabásának feltételei sem

állapíthatók meg. A polgári jogi igény elbírálása körében a sértett közrehatására figyelemmel kármegosztást látott lehetségesnek.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.78/2010. számú átiratában az első fokú ítélet tényállásának pontosítását indítványozta az iratok tartalmára figyelemmel, mivel az álláspontja szerint a Be.351.§ (2) bekezdés b/ pontja alapján hiányos ezért megalapozatlan. Szükségessnek tartotta a II. tényállás kiegészítését a gépjárműalkatrészek értékének rögzítésével. Ezt követően az ítéletet már felülbírálatra alkalmasnak találta, álláspontja szerint a bejelentett fellebbezések - mivel azok az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadják - eredményre nem vezethetnek. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a VI.r. vádlott cselekvőségének megjelölését a Btk.317.§ (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülőre módosítsa, egyebekben pedig az első fokú ítéletet törvényes indokainál fogva hagyja helyben.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előterjesztett perbeszédében fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a vád tárgyává tett abróncsok értéke továbbra sem bizonyított megnyugtatóan, a szakértő által előterjesztett szakvéleménynek ellentmond a parancsnok nyomozati iratok közt elfekvő értéknilyatkozata, amely szerint azok lényegesen kisebb értéket képviselnek. Felhívta a figyelmet, hogy a védence terhére rótt lopás vonatkozásában csak a XII.r. vádlott terhelő vallomása áll rendelkezésre, aki viszont elzárkózott a védencével történő szembesítéstől. Indítványozta védence felmentését a lopás büntette miatt emelt vád alól. Amennyiben a bíróság indítványát nem találja megalapozottnak, abban az esetben is a kiszabott büntetés enyhítését, a szabadságvesztés felfüggesztését indítványozta, mivel a védencével szemben alkalmazott joghátrány eltúlzott. Fenntartotta az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványát is.

A II.r. vádlott védője perbeszédében az írásban előterjesztett fellebbezését fenntartva az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, mivel az álláspontja szerint megalapozatlan és a bíróság az indokolási kötelezettségét is megszegte. Amennyiben ezen indítványa eredményre nem vezetne, a tényállás pontosítását kérte, mely szerint védence által okozott kár összege 1.263.250 Ft, amely összeget az alakulat parancsnoka megjelölt. Ez az a kereseti kérelem, amelyen belül a polgári jogi igény egyáltalán elbírálást nyerhet. Másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését is fenntartotta, indítványozta védencével szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását.

A III.r. vádlott védője írásban előterjesztett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint nincs objektív bizonyíték, hogy 32 abróncs szállításában vett részt védence, illetve, hogy azt előzetesen megbeszélték volna. Csak annyi állapítható meg, hogy a III.r. vádlott a gépkocsit vezette, a rakodásban nem vett részt, tudta nem foghatta át, hogy bűncselekmény elkövetésében vesz részt. A II. és IV. tényállási pontban írtakat nem vitatta, azonban felhívta a figyelmet, hogy a bűncselekményt nem követhette volna el, amennyiben megfelelő ellenőrzés működik az alakulatlál. Enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a sértetti közrehatást. Álláspontja

szerint az ítélet belső arányosságai nem megfelelőek, indítványozta a kiszabott büntetés enyhítését, védecével szemben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását, a polgári jogi igény egyéb törvényes útra történő utasítását. Enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy védenca 400 ezer Ft kárt megtérített.

A IV. és XII.r. vádlottak védője az írásban előterjesztett fellebbezését fenntartva indítványozta az ítélet hatályon kívül helyezését, annak megalapozatlansága és az indokolási kötelezettség megszegése miatt. Másodlagosan védecével szemben a kiszabott büntetések enyhítését, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását, a polgári jogi igény érvényesítésének egyéb útra történő utasítását és a pénzmellékbüntetés mellőzését indítványozta. Indoklásként előadta, hogy az első fokú ítélet továbbra is felülbírálatra alkalmatlan, a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás sem küszöbölte ki a megalapozatlansági okot. A bünszövetség és üzletszerűség megállapítását az elsőfokú bíróság nem indokolta meg, továbbá a IV.r. vádlott tekintetében törvényes vád hiányában állapította meg a magánokirat-hamisítás vétségét.

A VI.r. vádlott védője az enyhítő körülményekre figyelemmel a lefokozás mellékbüntetését súlyosnak tartotta, indítványozta annak mellőzését. Felhívta az enyhítő körülményekre a másodfokú bíróság figyelmét, mely szerint védenca tettét beismerte és megbánta, eddig kifogástalanul látta el a katonai szolgálatát. Kifejtette, hogy ezért védecével szemben nem szükséges a legsúlyosabb katonai mellékbüntetés alkalmazása.

A XI.r. vádlott védője fenntartva a fellebbezését, perbeszédében a büntetés enyhítésére tett indítványt. Álláspontja szerint nem állapítható meg a védenca terhére rótt cselekmény során a folytatólágosság és az üzletszerűség. Kiemelte, hogy védenca beismerő vallomást tett, amely alapjául szolgált a vádnak. Mindezek miatt eltúlzottnak találta az alkalmazott büntetést, a próbaidő tartamát. Indítványozta az első fokú ítélet enyhítését, figyelemmel arra is, hogy a kár teljes egészében megtérült.

A VII.r. vádlott saját védelmében a lefokozás mellőzését indítványozta.

A X.r. vádlott felszólalásában felmentését indítványozta. Állítása szerint nem felel meg az igazságnak, hogy ő kereste meg a XII.r. vádlottat azért, hogy segítséget nyújtson neki. Amennyiben felmentésre tett indítványa nem foghat helyt, úgy a mellékbüntetés mellőzését indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az írásban előterjesztett indítványát változatlan tartalommal fenntartotta. Az ítélet tényállását a vádlottak személyi körülményében bekövetkezett változásokkal kérte még kiegészíteni, illetve a szakértő által előterjesztett szakvéleményben foglaltakkal. Egyetértett a IV.r. vádlott védőjének azon érvelésével, hogy az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában mondta ki a vádlott bűnösségét, ezért a magánokirat-hamisítás miatt folyamatban lévő eljárás

megszüntetését indítványozta. Nem értett egyet az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére, továbbá a büntetések enyhítésére irányuló indítványokkal. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság méltányosan járt el, amikor a törvényi minimum közelében szabott ki végrehajtandó szabadságvesztés büntetést I., II., III., IV. és XII.r. vádlottakkal szemben. Elengedhetetlennek tartotta továbbá a lefokozás mellékbüntetését is azokkal a vádlottakkal szemben, akik a honvédségi tulajdont károsították. Megismételte az írásban előterjesztett indítványait.

Az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére, továbbá a felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezések, indítványok nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.348.§ (2) bekezdése, illetve a Be.349.§ (1) bekezdése alapján részben bírálta felül. Felülbírálata nem terjedt ki az első fokú ítélet a VIII.r. és a IX.r. vádlottra vonatkozó részére, mivel az ő tekintetükben az első fokú ítélet 2010. április 14. napján jogerőre emelkedett. Nem terjedt ki továbbá az ítélet B/ részében elbírált cselekményre, amelyben az elsőfokú bíróság a VII.r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett lopás büntettének vádja alól felmentette, mivel az ítélet ezen részét jogorvoslat nem támadta.

A másodfokú bíróság felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat annyiban megszegte, hogy a vádlottakat egymás jelenlétében oktatta ki perbeli jogaikra, amely nem felel meg a Be.288.§ (1) bekezdésében írtaknak. A másodfokú bíróság határozataiban már többször rámutatott arra, hogy a vádlott eljárási jogaira történő kioktatás a Be.289.§ (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a kihallgatásának részét képezi, és a Be.288.§ (1) bekezdése szerint a vádlottat rendszerint a még ki nem hallgatott vádlott-társai távollétében kell kihallgatni. Az elsőfokú bíróság ezen eljárása azonban nem jelentett olyan, a Be.375.§ (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezéséhez vezetett volna.

Az elsőfokú bíróság megsértette továbbá az ügy akkori elbírálásakor hatályban lévő Be.111.§ (4) bekezdésében írtakat. Megállapítható ugyanis, hogy az ügyben ügy. szakértő terjesztett elő szakvéleményt, azonban a vádirat benyújtását követően a vádirat kézhezvételétől számított 15 napon belül az ügyvéd indítványozta új szakértői vélemény beszerzését. az elsőfokú bíróság azonban a törvény kötelező rendelkezése alapján nem intézkedett másik szakértő kirendelésére, hanem a szakértőt hívta fel szakértői véleményének kiegészítésére.

Az előbbieken írt eljárási szabálysértés szintén nem vezetett az első fokú ítélet megalapozatlanságához, mivel a másodfokú bíróság 2011. január 21. napján kelt végzésével az ügyben műszaki szakértőt rendelt ki, ezzel helyt adva a védelmi indítványoknak.

Az elsőfokú bíróság egyéb tekintetben tárgyalásán az eljárási szabályokat betartva járt el, a releváns bizonyítékokat számba vette, azokat értékelte. Törvényesen olvasta fel a vádlottak korábbi - tulajdonképpen beismerő tartalmú - vallomását, illetve tette bizonyítás anyagává az általa ismertetett iratokat.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok számba vétele során azzal nem értett egyet, amikor az elsőfokú bíróság bizonyítékként figyelembe vette I.r. vádlott tekintetében a titkos információgyűjtés során keletkezett azon adatot, ami XII.r. vádlottal szemben elrendelt titkos eszköz alkalmazása során jutott a hatóság birtokába. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I.r. vádlott tekintetében az nem kerülhetett volna felhasználásra. Megállapítható ugyanis, hogy XII.r. vádlottal szemben elrendelt titkos információgyűjtés alapja nem az a bűncselekmény volt, ami miatt I.r. vádlottal szemben megindult az eljárás, illetve felelőssége megállapításra került. Az ügy elbírálásakor hatályos Be.206.§ (4), és (5) bekezdése a titkos információ gyűjtés eredményének ilyen felhasználását nem tette lehetővé. Ezért a titkos információgyűjtés eredményének ezen részét a másodfokú bíróság kirekesztette a bizonyítékok köréből. Egyebekben az elsőfokú bíróság a törvény rendelkezése alapján tette a bizonyítékok részévé a telefonlehallgatásról készült jegyzőkönyveket.

A másodfokú bíróság az ügyben általa kirendelt igü. műszaki szakértőt a tárgyaláson meghallgatta, az általa előterjesztett szakvéleményt az ügyben korábban eljáró igü. szakértő sem vitatta. Megállapítható továbbá, hogy időközben több vádlott személyi körülményében változás állt be, a tárgyaláson erre nyilatkoztak, illetve csatolták az ezt alátámasztó dokumentumokat.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján a szakértői véleményre, a vádlottak nyilatkozataira és az általuk becsatolt dokumentumokra figyelemmel az ítéleti tényállást a következők szerint egészíti ki:

„Az I.r. vádlott szolgálati viszonyát a Honvéd Vezérkar Főnöke 4047/2011. HVKF parancsával 2012. január 7. hatállyal, a II.r. vádlott szolgálati viszonyát 4048/2011. HVKF parancsával 2012. január 7. hatállyal megszüntette. A III.r. vádlott közalkalmazotti jogviszonyát a parancsnoka 2011. június 23. napján kelt 896/2011/Szü. parancsnoki határozatával megszüntette. A XII.r. vádlott gondozásában volt nagykorú gyermeke elhalálozott.”

Az első fokú ítélet I. tényállásban írt részét azzal módosítja, hogy: „Az 1400x20 gumiköpeny kiskereskedelmi ára 81.329 Ft, az 1100x20 gumiköpeny kiskereskedelmi ára 52.350 Ft, a 900x20 gumiköpeny kiskereskedelmi ára pedig 40.210 Ft volt az elkövetéskor. Az I., II., IV., és XII.r. vádlottak 3.007.370 Ft értékű gumiköpeny eltulajdonításában, illetve megszerzésében vett részt. A III.r. vádlott 2.194.080 Ft értékű gumiköpeny eltulajdonításához nyújtott segítséget. A III.r. vádlott az általa okozott kárból 351.505 Ft-ot, a IV.r. vádlott 200.000 Ft-ot megtérített.”

Az ítélet II. tényállását a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy: „I.r. vádlott 576.000 Ft értékű eszközt tulajdonított el alakulatától.”

Az ítélet III. tényállási pontját azzal módosítja, hogy: „IV.r. vádlott által eltulajdonított gumiköpenyek elkövetéskori értéke 209.400 Ft volt.”

Az ítélet IV. tényállási pontját kiegészíti azzal, hogy: „A vádlottak legkevesebb 800.000 Ft értéket képviselő fémhulladékot tulajdonítottak el az alakulat területéről.”

Az előzőekben írt kiegészítéssel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú ítélet már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa így fogadta el felülbírálatára alapjául.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban részben tévesen minősítette a vagyon elleni cselekményeiket.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a védői állásponttal, hogy az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette a gumiköpenyek eltulajdonításával összefüggésben az elkövetési értéket, és tévedett a másodfokú eljárásban kirendelt műszaki szakértő is, amikor ezek kiskereskedelmi árát megállapította. Ennek során a védők alaptalanul hivatkoztak arra, hogy elkövetési érték alapjaként az alakulat parancsnokának feljelentését, illetve az általa közölt értéknylatkozatot kell figyelembe venni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint téves az a védői hivatkozás, hogy a vagyon elleni bűncselekmény elkövetési értékének megállapításakor a gumiköpenyek nyilvántartási árát kell alapul venni, és nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy ezek a huzamos tárolás során értékükből vesztek. A védelem képviselői továbbra sem találták megnyugtatónak tehát a gumiköpenyek értékének megállapítását, továbbra is arra hivatkoztak, hogy e tekintetben a tényállás nincs felderítve, ezért az ítéletet nem találták felülbírálatra alkalmasnak.

A másodfokú bíróság az előzőekben már utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a másodfokú eljárásban felvett bizonyítást követően már megalapozott, és nem fogadta el a védők azon érveit sem, hogy az alakulat parancsnokának tájékoztatása alapján a gépjármű köpenyekre vonatkozó nyilvántartási értéket figyelembe véve kell meghatározni az elkövetési értéket.

A következetes és irányadó bírói gyakorlat alapján a vagyon elleni bűncselekmények elkövetési értékének meghatározásakor a dolog kiskereskedelmi árát kell alapul venni. Ettől eltérni csak akkor lehet, ha az adott dolognak nincs kiskereskedelmi ára, ekkor lehet a beszerzési árral, illetve más kalkulált árral számolni. Az igü. műszaki szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy a vádban írt gépjármű köpenyeknek volt kiskereskedelmi áruk, amely nem egyezik azzal az árral, amelyen az alakulat azokat beszerezte. Ezt a gyakorlatot tükrözi a

Legfelsőbb Bíróság BH 1993/659. számon közzétett eseti döntése is, mely szerint a lopás érték szerinti minősítése szempontjából az eltulajdonított dolog kiskereskedelmi ára a forgalmi értékkel azonos akkor is, ha a bűncselekményt olyan sértett sérelmére követték el, amely a dolgot nagy tételben, nagykereskedelmi áron szerezte be. Szakértői kompetenciába tartozott tehát adott esetben a kiskereskedelmi ár meghatározása, ennek során a szakértő a vádlottakra nézve legkedvezőbb árat vette figyelembe.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az igü. műszaki szakértő által meghatározott értékek alapján módosította az első fokú ítélet tényállását.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az I. és III. tényállási pontokban írtakkal a IV.r. vádlott a Btk.317.§-ában írt sikkasztást valósította meg, mivel a rábízott gumi köpenyeket eltulajdonította. Akkor sem tévedett, amikor azoknak a cselekvőségét, akik e tevékenységet kiváltották, felbujtóként elkövetett sikkasztásban találta bűnösnek, illetve akik közreműködtek e dolgok eltulajdonításában, a sikkasztás bűnsegédi alakzatát róta a terhére. Az I.r., XII.r. vádlottaknak szándékkiváltó ráhatása volt a bűncselekmény elkövetésére, ezért ők felbujtók, a II., III.r. vádlottak pedig segítséget nyújtottak a bűncselekmény elkövetéséhez, ezért annak bűnsegédei. Ugyancsak szándékkiváltó ráhatással volt a III. tényállási pontban írt bűncselekmény elkövetésére a VI. és III.r. vádlottaknak, ezért ők szintén a sikkasztás felbujtói. Az V. tényállási pontban írt bűncselekmény tettese a jelen eljárásban nem szereplő, aki szintén a rábízott kisebb értékű honvédségi anyagokat tulajdonított el a VI.r. és III.r. vádlottak kérésére. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a felbujtó felbujtója is felbujtóként vonható felelősségre, ezért a VI.r. és a III.r. vádlott felelősségét helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a felbujtóként elkövetett sikkasztásban.

Nem tévedett akkor sem az elsőfokú bíróság, amikor a Btk.316.§-ában írt lopás bűncselekményét róta az I., II., III.r. vádlottak terhére, mivel maradéktalanul megvalósították a Btk.316.§-ában írt lopás törvényi tényállási elemeit. E bűncselekményt az követi el, aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa. A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a védői érveléssel, hogy a IV. tényállási pontban elbírált lopási cselekmény tekintetében nem lehet megállapítani az eltulajdonított fémhulladék tulajdonosát, ezért nem lehet megalapozottan a vádlottak terhére rónai a lopás bűncselekményét. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a lopás bűncselekménnyé nyilvánítása elsődlegesen a birtokviszonyokat, és nem a tulajdonviszonyokat védi, a lopást ezért nem csak a tulajdonos sérelmére lehet megvalósítani. Az eljárás adataiból megállapítható, hogy a II. és III.r. vádlottak az alakulat birtokában lévő fémhulladékot tulajdonították el, az nem volt uratlan dolognak tekinthető, viszont II. és III.r. vádlottak semmilyen jogcímen azzal nem rendelkezhettek, és az, az ő vonatkozásukban idegen dolognak minősültek. Ezért amikor a fémhulladékot jogtalan eltulajdonítás végett birtokba vették, maradéktalanul megvalósították a lopás törvényi tényállási elemeit. A IX.r. vádlott terhére az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az orgazdaság

büntettét, mivel az elkövetés körülményeiből adódóan tisztában volt azzal, hogy lopásból származó dolgot vagyoni haszonszerzés végett szerez meg.

Ugyanígy az I.r. vádlott is a II. tényállási pontban írt cselekményével tettesként elkövette a Btk. 316. § (1) és (4)/a pontjába ütköző lopás büntettét, amikor nagyobb értékű honvédségi anyagot megszerzett. Mivel e bűncselekményt a XII.r. vádlott ráhatására valósította meg - aki egyébként azokat pénzbírsággal ellenszolgáltatás ellenében átvette tőle - ezért ő e bűncselekmény felbujtója.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, amikor a VII., és X.r. vádlottak cselekményét minősítette, osztja az ítélet indokolásában e körben kifejtetteket.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a vádlottak cselekményét bünszövetségben és üzletszerűen elkövetettnek minősítette.

A Btk.137.§ 7. pontja szerint bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bünszervezet. A Btk.137.§ 9. pontja szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan, vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az előbb említett minősítő körülmények abban az esetben állapíthatók meg, amennyiben azok az ítéleti tényállásban megállapítottakból következnek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint sem a Budapesti Katonai Ügyészség B.VII.674/2007. számú vádiratában, sem pedig a lényegében azzal egyező első fokú ítéletben megállapított tényállás nem teszi lehetővé az említett minősítő körülmények megállapítását.

A Legfelsőbb Bíróság IV. számú Büntető Elvi Döntése magyarázza a bünszövetség megállapíthatóságának feltételeit. Ennek lényege, hogy a bűncselekmények elkövetésére történő megállapodás, továbbá a bűncselekmény szervezett elkövetése teszi lehetővé a minősítő körülmény megállapítását. Az ítéletben megállapított tényállás azonban csak azt tartalmazza, hogy a XII.r. vádlott gumiköpenyeket kért az I.r. vádlottól, továbbá rögzítette, hogy kik, milyen formában vettek részt a gumiköpenyek eltulajdonításában (I. tényállás). A II. tényállás azt tartalmazza, hogy az I.r. vádlott korábbi megbeszélésüknek megfelelően az ott leírt honvédségi anyagokat tulajdonította el, és adta át vagyoni haszonszerzés érdekében a XII.r. vádlottnak. A másodfokú bíróság álláspontja szerint mindebből nem következik, hogy az említett vádlottak előzetes megállapodása arra irányult volna, hogy bűncselekményeket szervezeten valósítsanak meg, illetve a szervezett elkövetésre sem lehet abból következtetést levonni, hogy az eltulajdonított anyagok kiszállításában mások is részt vettek. A tényállás tehát nem tartalmazza azokat az

elemeket, amelyek alapján a bünszövetség, mint minősítő körülmény megállapítható.

A másodfokú bíróság ugyanilyen okból nem találta megállapíthatónak a vádlottak terhére az üzletszerű elkövetést sem. Valamennyi vádlott állandó jövedelemmel rendelkezett, nem vonható le olyan következtetés, hogy bűncselekmények elkövetése révén kívánták a megélhetésüket biztosítani. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az irányadó tényállásból az a következtetés sem vonható le, hogy az általuk elkövetett vagyoni bűncselekményből rendszeres mellékjövedelemre akartak volna szert tenni. Több vagyon elleni bűncselekmény elkövetése az irányadó bírói gyakorlat szerint még önmagában nem nyújthat alapot arra, hogy az üzletszerű elkövetés ítéleti bizonyossággal megállapítást nyerhessen.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az I., II., III., IV., XI., és XII.r. vádlottak terhére megállapított vagyon elleni bűncselekményeknél mellőzte a bünszövetségre, illetve az üzletszerűségre utaló megállapítást és cselekményeiket az elkövetési érték szerint enyhébben minősítette.

A másodfokú bíróság nem teljesen értett egyet az elsőfokú bíróság jogi értékelő tevékenységével abban a tekintetben sem, amikor a III., IV., VI.r. vádlottak tekintetében cselekményük folytatólágosságával kapcsolatban foglalt állást.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint következetes a bírói gyakorlat abban, hogy a részesek különböző tettesi alapcselekményhez kapcsolódó bűncselekményei nem foglalhatók a folytatólágos egység keretébe, és azok a tettesi alapcselekmény szerint minősülhetnek. Ezt a következetes bírói gyakorlatot tükrözi a Legfelsőbb Bíróság 3/2011. BJE számon közzétett döntése is.

A Btk.12.§ (2) bekezdése szerint nem bűnhalmazat, hanem folytatólágosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére valósít meg.

Az elsőfokú bíróság tévedett, amikor a III.r. vádlott azon cselekményét, hogy közreműködött gumiköpenyek elszállításában (I. tényállási pont), továbbá rábírta a IV.r. vádlottat arra, hogy nagyobb értékű gumiabroncsokat tulajdonítson el (III. tényállási pont), illetve amikor rábírta a közalkalmazottat arra, hogy az általa kezelt raktárból keréfkékhengereket tulajdonítson el (V. tényállási pont), egységesen a Btk. 317.§ (1) (6)/b pontja szerint minősülő folytatólágosan, felbujtóként elkövetett, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettének minősítette. Megállapítható, hogy részesi cselekményeit több tettesi alapcselekményhez kötődően valósította meg (a IV.r. vádlott. Megállapítható az is, hogy IV.r. vádlotthoz kapcsolódó cselekményét nem egységes akarat elhatározással valósította meg, hiszen az I. tényállási pontban írt cselekményhez az I.r. vádlott kérésére bűnsegédként kapcsolódott, míg a III. tényállási pontban írt cselekményét kérésére a IV.r. vádlottat felbujtva valósította meg. Hiányoznak tehát a folytatólágosság törvényi előfeltételei e három bűncselekmény vonatkozásában, ezért azokat a már az előzőekben említettek miatt

- mellőzve az üzletszerűség, illetve a bünszövetség megállapítását - elkövetési érték szerint minősítve a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő bűnsegédként, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettének, a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett sikkasztás büntettének, a Btk.317.§ (1) és (2) bekezdésébe ütköző felbujtóként elkövetett sikkasztás vétségének minősítette.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a IV.r. vádlott tekintetében sem állapítható meg a folytatólagos elkövetés törvényi előfeltétele a terhére rótt bűncselekmény esetében. Cselekményét ugyanis két különböző felbujtó hatására valósította meg, ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem lehet szó egységes akarat elhatározásról, amikor a rábízott anyagokat eltulajdonította. Az elsőfokú bíróság ítéletét ezért az ő vonatkozásában is megváltoztatta és cselekményét a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, az (5) bekezdés a/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettének (I. tényállási pont), és a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő sikkasztás büntettének (III. tényállási pont) minősítette.

Az elsőfokú bíróság a VI.r. vádlott cselekményét is az előzőek alapján tévesen minősítette, mivel az ő cselekménye is két különböző tettesi alapcselekményhez kötődik. A III. tényállásban elbírált cselekménye a IV.r. vádlott cselekményéhez, míg az V. tényállásban elbírált cselekménye x-hez. Ezért a másodfokú bíróság megváltoztatva az első fokú ítéletet, cselekményét nem 1 rb. a Btk. 317.§ (1), (4) bekezdés b/ pontja szerint minősülő folytatólagosan, felbujtóként elkövetett sikkasztás büntettének, hanem a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett sikkasztás büntettének és a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő felbujtóként elkövetett sikkasztás vétségének minősítette.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a cselekmények jogi minősítését a rendelkező részben foglaltak szerint változtatta meg.

A másodfokú bíróság egyetértett IV.r. vádlott védőjének, illetve a Katonai Fellebbviteli Ügyészség álláspontjával, mely szerint az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában állapította meg bűnösségét folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében. A Budapesti Katonai Ügyészség B.VII.674/2007. számú vádiratában nem róta a IV.r. vádlott terhére e bűncselekmény elkövetését, és a katonai ügyész későbbiekben sem terjesztette ki a vádat bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségére. A vádirat e cselekményre tényállást nem tartalmaz. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére az ügydöntő határozatában e bűncselekményben is megállapította a IV.r. vádlott bűnösségét. A másodfokú bíróság a Be.373.§ (1) bekezdés I/c. pontja alapján e bűncselekmény miatt folyamatban lévő büntetőeljárást megszüntette, mivel az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában járt el e tekintetben.

Az I., II., III., IV., VII., X., XI. és XII.r. vádlottak, illetve védőik által a büntetések enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéseket a másodfokú bíróság a következők szerint alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, helyesen értékelte nyomatékos enyhítő körülményként az időmúlást és a vádlottak őszinte, ténybeli beismerő vallomását, megbánó magatartásukat. További enyhítő körülményként kell értékelni az I. és II.r. vádlottak tekintetében, hogy szolgálati viszonyuk megszűnt, III.r. vádlottnál, hogy közalkalmazotti jogviszonyát az alakulat parancsnoka megszüntette. A másodfokú eljárás során a III. és IV.r. vádlottak az általuk okozott kár egy részét megtérítették, amely szintén enyhítő körülményként értékelendő. A másodfokú bíróság továbbá mellőzte I., II., III., IV., XI. és XII.r. vádlottak tekintetében a bünszövetségre és üzletszerűségekre történő utalást, amely miatt vagyon elleni bűncselekményük enyhébben minősül. Emiatt a másodfokú bíróság álláspontja szerint a velük szemben alkalmazott jogkövetkezmények a büntetés céljain túl mutató hátrányt jelentenek számukra, ezért büntetésük enyhítése indokolt.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I., II., III., IV. és XII.r. vádlottakkal szemben nem szükséges a büntetési célok elérése érdekében végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása. Ezért I., II., III. és XII.r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést a másodfokú bíróság 2-2 évi fogházbüntetésre enyhítette, amelynek végrehajtását az I., II., III., IV. és XII.r. vádlottaknál a Btk.89.§ (1), (3) bekezdése alapján a törvényben meghatározható leghosszabb időtartamra, 5-5 év próbaidőre felfüggesztette.

A X.r. és XI.r. vádlottaknál nem tartotta szükségesnek felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazását a X.r. vádlott tekintetében az első fokon eljáró ügyész is pénzbüntetés kiszabását indítványozta -, ezért velük szemben a másodfokú bíróság az elkövetéskor hatályos Btk. 51.§-a alapján pénzbüntetést szabott ki. Álláspontja szerint a 300 napi tétel pénzbüntetés igazodik a terhükre rótt cselekmény társadalomra veszélyességéhez, és a X.r. vádlottnál a 300, a XI.r. vádlottnál az 500 Ft pénzbüntetés pedig jövedelmi, vagyoni viszonyaikhoz. A másodfokú bíróság a Btk. 52.§-a alapján rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére, azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság az I., II., III., IV., XII.r. vádlottak tekintetében felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki, mellőzte a büntetés fele részének letöltése után történő feltételes szabadságról szóló rendelkezést, a III., és XII.r. vádlottnál pedig a közügyektől eltiltást. A pénzmellékbüntetésről szóló ítéleti rendelkezést a másodfokú bíróság helyben hagyta, annak indokaival maga is egyetértett.

Az I., II., IV., és VI.r. vádlottak cselekménye a honvédség vagyonát károsította, ezért velük szemben a legsúlyosabb katonai mellékbüntetés, a lefokozás nem mellőzhető. I., II. és IV.r. vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás

mellékbüntetést e katonai mellékbüntetésre enyhítette, míg VI.r. vádlott vonatkozásában egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletével e mellékbüntetés kiszabását illetően.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint VII.r. vádlott tekintetében nem szükséges büntetés kiszabása. A szabálysértési értékhatárt alig meghaladó vagyon elleni bűncselekményben marasztalta őt a bíróság, amit bűnsegédként valósított meg. Ezért vele szemben intézkedés alkalmazásával, próbára bocsátással is elérhetők a büntetési célok, ezért a másodfokú bíróság a vele szemben kiszabott pénzbüntetést 1 év próbára bocsátásra enyhítette és a lefokozásra vonatkozó rendelkezést mellőzte.

A X.r. vádlott nyugállományba került, a másodfokú bíróság álláspontja szerint a terhére rótt bűncselekmény nem sértette oly mértékben a rendfokozat tekintélyét, ami miatt szükséges lenne vele szemben a legsúlyosabb katonai mellékbüntetés alkalmazása, ezért a lefokozásra vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte.

Szintén mellőzni kellett a X., és XI.r. vádlottak tekintetében a pénzmellékbüntetésre vonatkozó ítéleti rendelkezéseket, figyelemmel arra, hogy őket a másodfokú bíróság pénzbüntetésre ítélte.

A Be.335.§ (2) bekezdése szerint ha a bíróság az ítéletben megállapítja a bűncselekménnyel okozott kár, illetve a bűncselekmény elkövetési értékét, ezen összeg mértékéig az előterjesztett polgári jogi igényt érdemben el kell bírálni. A másodfokú bíróság miként ítéletének korábbi részében kifejtette, azt állapította meg, hogy a vádlottak terhére rótt vagyon elleni bűncselekmény elkövetési értéke, illetve az alakulat által benyújtott értéknyilatkozat különbözik. Jelen esetben az alakulatot ért kár nagy valószínűséggel nem azonos a vádlottak terhére rótt vagyon elleni bűncselekmények elkövetési értékével, ezért a polgári jogi igény elbírálása, az alakulat kárának megállapítása az eljárás befejezését jelentősen késleltetné. Ezért az előzőekben idézett törvényhely nem teszi lehetővé polgári jogi igény érdemi elbírálását, így a másodfokú bíróság a Be.335.§ (1) bekezdése alapján a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a VI.r. vádlott terhére rótt cselekmények bűnhalmazatot alkotnak, ezért a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést halmazati büntetésül tekinti kiszabottnak, amelynek mértékével egyébként egyetértett.

A másodfokú bíróság egyebekben az első fokú ítélet rendelkezéseit - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi megfizetésére a másodfokú bíróság az I., II., III., IV., VI., és XII.r. vádlottakat a Be.338.§ (1) és (3) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte.

A fellebbezési jog lehetősége a IV.r. vádlottra nézve a Be.386.§ (1) bekezdés c/ pontján alapszik.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2012. január 18.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I., II., III., IV., VI., VII., X., XI., és XII.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és - a felfüggesztett szabadságvesztések kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2012. január 18.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő